

PAPA FRANCESKO’NUN,
“AİLEDE AMORIS LAETITIA”NIN YILDÖNÜMÜ
VESİLESİ İLE EVLİ ÇİFTLERE
MEKTUBU

Dünyanın dört bir yanındaki sevgili karı ve kocalar!

“Famiglia Amoris Laetitia”nın yıldönümü vesilesi ile yaşadığımız bu özel dönemde sizlere olan sevgimi ve yakınlığımı ifade etmek için sesleniyorum. Dualarımda he zaman aileleri hatırladım, ancak en korunmasız durumda olanları zorlu denemeye tabi tutan bu pandemi sırasında sizler daha da fazla aklımda idiniz. Yaşadığımız an, beni her bir insana, her evli çifte ve her aileye yaşamakta oldukları her durum için tevazu, sevgi ve kabullenme ile yaklaşmaya yöneltiyor.

Bu özel bağlam bizi, İbrahim’i topraklarından ve babasının evinden çıkıp Kendisinin göstereceği bilinmeyen bir toprakta yaşamaya çağıran Rab’bin sözlerini yaşamaya davet ediyor (bk. *Yar.* 12,1). Bizler de belirsizliği, yalnızlığı, sevdiklerimizi kaybetmeyi, güvencelerimizden, “kontrol” alanlarımızdan, işleri kendi bildiğimiz şekilde yapma yöntemlerimizden, hırslarımızdan sadece ailemizin iyiliği için değil, kişisel rahatımızın tamamen bağlı olduğu toplumun da iyiliği için çıkmaya zorlandık.

Tanrı ile ilişkimiz çoğu durumda belirli bir korkuyla ve hatta bilinmeyen korkusuyla; ancak içimizdeki Allah’ın; ailede, mahallede, iş ortamında, yaşadığımız şehirde bizimle birlikte ve aramızda olduğu ve yalnız olmadığımız bilgisi; ve Hristiyan imanımız sayesinde bizi şekillendirir; bize eşlik eder, bizi insan olarak harekete geçirir ve nihayetinde bize kendi toprağımızdan çıkmak için yardım eder.

İbrahim gibi, eşlerin her biri belli bir zamanda evlilik sevgisinin çağrısını duyarak kendisini bir başkasına hesapsızca vermek için içinde bulunduğu topraktan çıkma çağrısını duyar. Dolayısıyla nişan, evliliğe götüren yolda birlikte yürümeyi gerektirdiğinden kendi toprağından çıkmak anlamına gelir. Hayatın çeşitli durumları – günleri geçmesi, çocukların doğması, iş, hastalıklar – karşılıklı taahhüdün üstlenildiği durumlar olarak kabul edilir ve kişinin kendi eylemsizliğinden, güvencelerinden, huzur alanlarından her birinin ayrılarak Allah’ın vadettiği toprağa gitmektir: Onlar *Mesih’te iki kişi; ikisi birin içinde ikidir.* Tek bir eşsiz yaşam, İsa ile sevgi birliğinde bir “biz”,

varlığımızın her anında yaşar ve mevcuttur. Allah size eşlik eder, sizi koşulsuzca sever. Yalnız değilsiniz!

Sevgili eşler, bilin ki evlatlarınız – özellikle de çok genç olanlar – sizi dikkatle gözlemliyor ve sizlerde güçlü ve güvenilir bir sevginin tanıklığını arıyorlar. “Yaşamlarında somut bir şekilde ebedi sevginin mümkün olduğuna tanıklık eden eşlerin sevgisinde Mesih’in sevgisinin canlı bir şekilde mevcut olduğunu kendi gözleriyle görmek, gençler için önemlidir!”¹ Evlatlar bir armağandır, daima her ailenin hikâyesini değiştirirler. Onlar sevgiye, saygıya, şükrana ve güvene susamıştır. Çağrılmış olduğunuz babalık ve annelik; çocuklarınıza Allah’ın evlatları, ilk andan itibaren çocuklarını şefkatle seven ve her gün elinden tutan bir Peder’in evlatları olma sevincini vermek üzere, sizleri üretken olmaya çağırıyor. Bunu keşfetmek, çocuklarınıza imanı ve Allah’a güvenme yetisini verebilir.

Elbette çocukları eğitmek hiç de kolay değil. Fakat onların da bizi eğittiğini unutmamak gerekir. Küçük hareketlerin sözlerden çok daha önemli olduğu aile, her zaman ilk eğitim ortamı olarak yerini korur. Eğitim, her şeyden önce büyüme sürecine eşlik etmektir: her durumda hazır bulunmak; çocukların her zaman ebeveynlerine güvenebilmesinin yolunu açar. Eğitmen, manevi anlamda “üreten” ve her şeyden önce bir ilişki kurarak “dâhil olan” kişidir. Babalar ve anneler olarak günbegün elde edilen otorite ile çocuklarla ilişki kurmak önemlidir. Her ne olursa olsun hayatlarının güzelliğinde, asla yalnız olmadıklarını bilmeye, bizden emin olarak yaşamalarına yardım edecek güvenceye ihtiyaç duyarlar.

Diğer yandan daha önce de dikkat çektiğim gibi Kilise’de ve toplumda, laiklerin kimlikleri ve müjdeyi duyurma görevleri konusunda artan bir bilinçlenme bulunuyor. Bulduğunuz iş dünyasında mevcudiyetinizle toplumu değiştirme ve ailelerin ihtiyaçlarının dikkate alınmasını sağlama görevine sahipsiniz.

Eşler de kilise birliğinin ifadesi olarak karizmalarını ve vokasyonlarını yerine getirmek üzere ilerlemek, önerileri ve yaratıcılıklarıyla mahalli kilise ve episkoposluk bölgelerinde inisiyatifi (*birincil*)² ele almalıdır; özellikle “eşler, episkoposların yanında diğer ailelerle yürüyerek, zayıf olanlara yardım ederek, zorluklarda da Mesih’in hazır ve mevcut olduğunu ilan etmelidir”.³

---

¹ *Videomessaggio ai partecipanti al Forum “A che punto siamo con Amoris laetitia?”* (9 giugno 2021). (Forum katılımcılarına video mesajı: “Amoris Laetitia’da hangi noktadayız?” (9 Haziran 2021)

² Cfr Esort. ap. Evangelii gaudium, 24.

³ *Videomessaggio ai partecipanti al Forum “A che punto siamo con Amoris laetitia?”* (9 giugno 2021). (Forum katılımcılarına video mesajı: “Amoris Laetitia’da hangi noktadayız?” (9 Haziran 2021)

Bu nedenle sevgili eşler, sizleri Kilise’de özellikle de ailelere pastoral bakıma katılmaya çağırıyorum. Çünkü “ Müjdeyi ilan etme görevine karşı ortak sorumluluğumuz [...] evli çiftleri ve ruhbanları özellikle de episkoposları evlerdeki Kilise’nin bakımı ve korunmasında verimli bir işbirliği yapmaya çağırıyor.”⁴ Unutmayın ki aile “toplumun temel hücreleridir” (Havarisel Teşvik, *Evangelii gaudium*, 66). Evlilik gerçekten “karşılaşma kültürü”nü inşa etme kurumudur (Enc. *Fratelli tutti*, 216). Bu nedenle aile insanlığı inşa eden değerleri harekete geçirme mücadelesini aktarmak için nesiller arasında köprüler kurma mücadelesi ile karşı karşıyadır. Toplumumuz içinde bir halk ve Allah’ın Halkı Kilise’de inşa edeceğimiz değerleri mevcut zorluklarda ifade etmek için yeni bir yaratıcılığa ihtiyaç bulunmaktadır.

Evliliğe olan çağrı dalgalı bir denizdeki dengesiz kayığı – ancak kutsal sırların gerçekliğinde güvendedir - idare etmek için bir çağrıdır. Kaç kere havariler gibi “Rab, öleceğiz, aldırıyor musun?” (Mk. 4, 38) diye haykırmak istediniz! Unutmayalım, evlilik kutsal sırrı sayesinde İsa bu teknede mevcuttur. O sizi önemsiyor, suyun savurduğu teknenin her sallanmasında her an yanınızda kalıyor. İncil’in başka bir bölümünde zorluklar ortasında havariler İsa’nın fırtınanın içinden doğru kendilerine yaklaştığını görür ve onu teknede karşılarlar; siz de fırtına şiddetlendiğinde İsa’nın tekneye binmesine izin verin, çünkü “onlarla birlikte tekneye bindiğinde... rüzgar kesildi” (Mk. 6, 51). Bakışınızı birlikte İsa’ya yöneltmek önemlidir. Sadece bu şekilde huzur bulur, zorlukların üstesinden gelir ve birçok soruna böyle çözüm bulursunuz: Sorunlar ortadan kalkacağı için değil, ancak onlara başka bir perspektiften bakacağınız için.

Sadece Rab’bin eline kendinizi bıraktığınızda imkânsız görünen şeylerle yüzleşebilirsiniz. Yol, karşılaştığımız pek çok durum karşısında yaşadığımız kırılma ve güçsüzlüğü tanımdır, ancak aynı zamanda zayıflıklarınızda kendini gösteren Mesih’in gücünden emin olmaktır (bk. 2 *Ko.*12,9). Havariler, İsa’nın Krallığını ve İlahi tabiatını bir fırtınanın ortasında tanımış ve ona güvenmeyi öğrenmişlerdi.

İncil’deki bu alıntılar ışığında bu pandemi zamanında ailelerin karşılaştığı bazı zorluklar ve olanaklar hakkında düşünmek için bu fırsatı değerlendirmek istiyorum. Örneğin, birlikte geçirilen zaman arttı ve bu da ailede diyalogu geliştirmek için eşsiz bir fırsat yarattı. Elbette bu durum özel bir sabır çalışmasını da gerektirmektedir; bütün gün aynı evin içinde çalışmak, ders çalışmak, eğlenmek ve dinlenmek zorunda olunca birlikte olmak kolay değildir. Yorgunluğun galip gelmesine izin vermeyin, sevginin gücü, kendi zayıflığınızdan çok diğerlerine –çocuklarınıza, eşinize – bakmanızı sağlasın. Size *Amoris Laetitia*’da yazılmış olanları (bk. nn. 90-119), Pavlus’un sevgiye yazdığı ilahiyi (bk. 1

---

⁴ Ibid.

Ko. 13,1-13) hatırlatıyorum. Kutsal Aile'den ısrarla bu armağanı isteyin; kararlarınıza ve eylemlerinize ilham vermesi için sevginin bu ilahisini daima okuyun (bk Rm 8,15; Gal 4,6).

Bu şekilde, birlikte olmak bir yük değil, fırtına ortasında bir sığınak olacaktır. Aile karşılıklı bir kabul etme ve anlayış yeri olsun. Evli çiftlere verdiğim şu üç kelimelik nasihati yüreğinizde tutun: “lütfen, teşekkür ederim, özür dilerim.”⁵ Ve bir anlaşmazlık yaşadığınızda “gün sona ererken barışmış olun.”⁶ İyilik ve şefkat taşıyan bakışma ve esenlik anlarını bulmak için, Efkaristiya'daki İsa'nın huzurunda birlikte diz çökmekten utanmayın. Ya da biri sinirlendiğinde diğerinin elini tutabilir, anlayışla gülümseyebilir... Aranızda mevcut olan İsa ile birlikte akşamları uyumadan önce yüksek sesle birlikte dua edebilirsiniz.

Bazı çiftler için, karantina boyunca birlikte yaşamaya mecbur kalmanın özellikle zor olduğu doğrudur. Zaten mevcut olan sorunlar bu koşullarda daha da ağırlaşır neredeyse dayanılmaz hale gelen çatışmalara yol açmıştır. Pek çok çift, bilmedikleri ya da üstesinden gelemedikleri bir krize sürüklenerek ilişkinin kopması durumunu bile yaşadı. Bu kişilere de sevgimi ve yakınlığımı ifade etmek istiyorum.

Birçok beklentinin gerçekleşmemesi nedeniyle, evlilik ilişkisinin bitmesi çok fazla acıya yol açar. Anlayış eksikliği, üstesinden gelmenin kolay olmadığı tartışmalar ve yaralara sebep verir. Çocuklar bile ebeveynlerinin artık birlikte olamadığını görmenin acısından kurtulamazlar. Bu durumlarda bile bir şekilde anlaşmazlıkların üstesinden gelmek ve aranızda ve çocuklarınızda daha fazla acıya yol açmamak için yardım aramaktan vaz geçmeyin. Rab İsa sonsuz merhametinde bunca zorluk ve kederin ortasında ilerlemek için size ilham verecektir. Ona yalvarmayı ve Onda yol için bir ışık ve bir cemaatte “zorluklarla dolu yaşamda herkes için bir yer olan Baba evi” aramayı bırakmayın” (Esort. ap. *Evangelii gaudium*, 47).

Unutmayın, affetmek her yarayı iyileştirir. Birbirini bağışlamak, duada, Tanrı ile ilişkide olgunlaşan içsel bir kararın sonucudur ve Mesih'in eyleme geçmesine izin verildiğinde, ondan akan armağanların lütfu ile çifti dolduran bir armağandır. Mesih, evliliğinizde “ikamet eder” ve sevgisinin gücü ile sizi destekleyebilmek için, teknedeki öğrenciler gibi yüreğinizi ona açmanızı bekler. Bizim insani sevgimiz zayıftır, İsa'nın sadık sevgisinin gücüne ihtiyaç duyar. Onunla gerçekten “kaya üstündeki evi” inşa edebilirsiniz. (Mt 7,24).

---

⁵ Discorso alle famiglie del mondo in occasione del pellegrinaggio a Roma nell'Anno della Fede (26 ottobre 2013); cfr Esort. ap. postsin. Amoris laetitia, 133.

⁶ Catechesi del 13 maggio 2015; cfr Esort. ap. postsin. Amoris laetitia, 104.

Bu durumda, evliliğe hazırlanan gençlere bir söz söylememe izin verin. Pandemide önce nişanlılar için istikrarlı bir iş bulmak zor olduğundan bir gelecek planlamak zorduysa da artık iş konusundaki belirsizlik daha da artmıştır. Bu nedenle nişanlı çiftleri cesaretlerini yitirmemeye ve bu yılı kendisine ithaf ederek anısını onurlandırmak istediğim Aziz Yusuf gibi “yaratıcı bir cesarete” sahip olmaya davet ediyorum. Aynı şekilde evlilik yolu ile karşı karşıya kaldığımızda çok az olanak bulunsa bile daima Allah’ın tedarik ediciliğine güvenin, çünkü “Kimi zaman zorluklar, sahip olduğumuzu hiç düşünmediğimiz kaynakları ortaya çıkarır” (Lett. Ap. Patris corde, 5). Ailelerinize, dostlarınıza, kilise cemaatine, mahalli kiliseye, gelecekteki evlilik ve aile yaşamınız için güvenmekten ve yürümeye başlayacağınız yolu daha önceden kat etmiş kişilerden öğrenmekten çekinmeyin.

Bitirmeden önce yalnızlığın acısını bu tecrit döneminde daha çok çeken yaşlı insanlara, torunlarını göremedikleri, yanlarında olamadıkları için büyükanne ve büyükbabalara bir selam göndermek istiyorum. Büyükanne ve büyükbabalar olmadan, aile tam bir aile olamaz, onlar insanlığın yaşayan hafızasıdır, “bu hafıza daha insani daha kucaklayan bir dünya inşa etmeye yardımcı olabilir”.⁷

Aziz Yusuf, tüm ailelere, içinde bulunduğumuz bu değişim çağında son derece gerekli olan yaratıcı cesaretin ilhamını temin etsin ve Meryem Ana yaşadığımız dönemi kasvetli bir hale getiren zıtlık ve anlaşmazlıkların üstesinden gelebilmek için son derece gerekli karşılaşma kültürünün davranışlarıyla hareket etmeniz için evlilik yaşamınızda sizin yanınızda olsun. Bu türden zorluklar, Rab ile yürüdüğünü bilenlerin sevincini çalamaz. Çağrılmış olduğunuz hayatı, bütün yoğunluğu le yaşayın. Kaygılarınızın yüzünüzü değiştirmesine izin vermeyin. Eşleriniz, gülümseyen yüzünüze ihtiyaç duyuyor. Çocuklarınız cesaret bulmak için sizin bakışlarınıza ihtiyaç duyuyor. Episkoposlar ve diğer aileler sizin mevcudiyetinize ve sevincinize ihtiyaç duyuyor: Rab’den gelen sevince!

Sizi sevgiyle selamlıyorum, İsa’nın bize teslim ettiği müjdeyi duyurma görevini yaşamak üzere duada ve “ekmeğin bölünmesinde” (Ha. İşl. 2, 42) sebatla ilerleyin diye sizi yüreklendiriyorum.

Ve lütfen benim için dua etmeyi unutmayın, ben her gün sizin için dua ediyorum.

Kardeşlikle,

Francesko

Roma, San Giovanni in Laterano, 26 Aralık 2021, Kutsal Aile Bayramı

---

⁷ *Messaggio per la I Giornata Mondiale dei Nonni e degli Anziani “Io sono con te tutti i giorni”* (31 maggio 2021). (Dünya Büyükanne ve Büyükbabalar ile Yaşlılar Günü Mesajı “Tüm günlerde sizinle” (31 Mayıs 2021)